

TORONYIRÁNY

XX. 29.

2026. július 19.



SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 16. vasárnap

- Július 22.** Szent Mária Magdolna
Július 23. Svéd Szent Brigitta szerzetesnő, Európa társvédőszentje
Július 25. Szent Jakab apostol



Isten országa nem a „jók gettója”. Különben is, ki tudná közülünk határozottan és egyértelműen megállapítani, hogy ki kaphat helyet egy ilyen elit-egyházban? Nem voltunk-e mindnyájan életünk egyik-másik szakaszában – evangéliumi szóhasználattal: „felnövőben” – konkoly állapotban? Bizony, az emberi ítélkezés sokszor a konkollyal együtt kitépné a búzát is. Azután pedig azt is tudnunk kell, hogy nem a mi dolgunk megszabni az aratás idejét. A mi dolgunk a jóban való növekedés, az érlelődés az aratásig.

Az egyház lényegéhez tartozik, hogy eszkatologikus, vagyis, hogy nincs teljesen készen, állandó fejlődésben van, s csak a világ végén, az „aratáskor” teljeseedik ki. Akkor lesz minden ember előtt nyilvánvalóvá egysége és szentsége.

Krisztusban való választottságunk történelmileg nézve nem készen kapott személyi állapot. Gazdagodnunk, gyarapodnunk, érlelődünk kell, amíg időnk van. Nem valamiféle elit-göggben, a kiválasztottság tudatában, hanem alázatosan, mint a türelmes Isten felnőni akaró gyermekei. Isten vár, „alkalmat ad a bűnbánatra” és a megtérésre is mindenkinek. Még a konkolynak is lehetőséget kínál, hogy csodálatosan búzává válózzék. Nekünk hasonlóan kell gondolkodnunk magunkról és embertársainkról.

Az egyház Isten határtalan türelmének a jele. A reményt adó várakozás tanúságtéveje a világban.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- Bölcs 12,13,16-19** Isten mindig mindenkinek alkalmat ad a bűnbánatra és a megtérésre.
- Róm 8,26-27** Minden viszontagságunkban segítségünkre siet a Lélek.
- Mt 13,24-43** Jézus a búza és a konkoly példabeszédében ad tanítást az Isten országáról.

Példabeszédek Isten országáról

A konkolyról szóló példabeszéd Máté sajátja, s később a magyarázatát is közli (13,36-43). A hetes sorozatban ez a második példabeszéd. Úgy kezdődik, mint a hátralevő öt: Hasonló a mennyek országa... Kiderül azonban, hogy a mennyek országa nem is „ahhoz az emberhez” hasonló, hanem az egész helyzethez. Innen látszik, hogy az ilyen kezdet tulajdonképpen rövidítés helyett: Úgy áll a helyzet az Isten országával, mint a következő esettel...

A konkoly (görög többes: zizánia) a búzához hasonló növény, ezért csak akkor veszik észre, amikor már felnő. Tudományos neve: lolium temulentum (szédítő vadóc). Természetesen itt mindenféle vadnövényt képvisel, ami a búzavetésen élőszkodik. A konkolyt csak aratás után tudták különválasztani és elégetni vagy állatok elé vetni. Amikor még sarlóval arattak, a különválasztás is könnyen ment. A példabeszéd magyarázatát az evangélista később hozza a 36-43. versekben. De már itt fűzhetünk hozzá néhány megjegyzést. Az Isten országa, amit Jézus hirdet, a valóságos emberi történelmet veszi alapul, ahol együtt működik a természet, az emberi szabadakarat, a kegyelem és a gonoszság titka. Jézus ezt a való világot jött megváltani, s jelezte, hogy egyházának meglesz a küzdelmes története. A jók és a rosszak szétválasztása fel van tartva a végítéletre. A mustármagról szóló példabeszéd mindhárom szinoptikusnál szerepel (Mk 4,30-32; Lk 13,18-19). A mustármag kicsinsége közmondásszerű (vö. 17;20). Tudományos neve: sinapis nigra (fekete mustár). Valójában nem a mustármag a legkisebb a magok között, s ha felnő, nem fa lesz belőle, hanem bokor, amely 3-4 méter magasra is nő, de így sem a legnagyobb. Ebből következik, hogy a példabeszéd ellentétre épít: ilyen kicsi magból milyen nagy növény lesz! Dániel könyvében (4,9.18) – amelyet a Kr.e. II. század közepén írtak – Nebukadnecár király álmában fát lát, amely Dániel megfejtése szerint őt magát és birodalmát jelképezi. „Ágai között az ég madarai fészkeltek.” Máté mintha ezt idézné, de szövege nem követi szó szerint Dániel szövegét. Az evangélium nem közli a példabeszéd magyarázatát, de könnyű megfejteni: Jézus megalapítja az egyházat, amely kezdetben kicsi, de idővel olyan hatalmas lesz, hogy a föld népei belépnek tagjai közé. Jézus így felel meg azoknak – elsősorban a zsidók vezetőinek –, akik botránkoztak, hogy az általa hirdetett ország ilyen szerény keretek között kezdődik. A példabeszéd ugyanakkor bátorítás is a tanítványok számára, mert előre vetíti a jövőt. A zsidók között volt olyan elképzelés, hogy a Messiás ismeretlen helyről, rendkívüli jelek kíséretében érkezik, s mint győztes hadvezér alapítja meg országát. Erre utal Jézus megkísértése is: Vesd le magad a templom párkányáról, s bizonyítani fogod, hogy az angyalok kezükben hordoznak (4,6). Az apostolok csak később értették meg, hogy Krisztus országa az ő igehirdetésük által valósul meg, tehát igazi történeti, emberi képződmény is lesz, aminek megvalósulásához idő kell. A kovászról szóló példabeszédét Lk 13,20-21-e hozza. A kovász (élesztő) tizenháromszor szerepel az Újszövetségben, de csak itt jó értelemben.

Pál apostolnál a régi pogány életet jelzi (1Kor 5,6-8), és ő egy közmondást is idéz, amely a kovász erejéről szól: „Egy kevés kovász az egész tésztát megerjeszti” (Gal 5,9). A szinoptikusoknál a farizeusok tanítását jelképezi (Mt 16,12). Itt, ebben a példabeszédben azonban az evangéliumot jelenti, amely arra van hivatva, hogy áthassa az emberiséget. Erre utal a liszt mennyisége is. Egy merő (görög szaton, a héber szeah, illetve az arám szátá ürmértéket jelent) kb. 13 liter. A példabeszédben így mintegy negyven liter lisztről van szó. Az ilyen túlzás jellemző a példabeszédek népies elbeszélésre. Így emelik ki a lényeges mondanivalót. Az evangélium szövegében nem találjuk meg a magyarázatot, de a példabeszéd értelme világos. Jelzi az Isten országának szerény kezdetét, de már előre vetíti jövőendő nagyságát is. Lehetetlen észre nem venni a belső erőre való utalást is. Az Isten országa kegyelmi valóság, Isten ereje működik benne, tehát nem hiúsulhat meg. Jézus evangéliuma és egyháza ebben a földi történelemben él, itt sugározza ki a megváltás kegyelmeit, és hatása biztos. Ezen a földi erjedésen keresztül alakul ki a választottak üdvössége és egysége és örök életben. A konkolyról szóló példabeszéd magyarázata – akárcsak maga a példabeszéd – Máté sajátja. A magyarázat Jézus példabeszédének (13,24-30) az ősegház viszonyaira való alkalmazása. Azt a mélyebb megértést tükrözi, amellyel az apostoli egyház a hit fényében Jézus tanítását kifejtette. A magyarázatnak két fő része van. A bevezető mondat után a 37-39. vers szótárszerűen feloldja a példabeszéd hét elemének allegóriáját: magvető, szántóföld, jó mag, konkoly, ellenség, aratás, aratók. A második rész (40-43. vers) rövid eszkatológiai beszéd: a jó és a rossz végső szétválasztása, végső sorsuk, az Emberfia közbelép angyalaival. A színhely még mindig Kafarnaum, Péter háza, ahonnan a példabeszéd-sorozat elején Jézus kijött a tengerpartra (13,1). A tanítványok most a házban külön magyarázatot kérnek, miután Jézus a tömeget elbocsátotta. Kérdésük hátterében minden bizonnyal a korabeli messiás-várás képei húzódtak meg. A zsidók úgy gondolták, hogy a Messiás itt a földön alapítja meg országát, s abból már kizárja a rosszakat. Értett nem tudnak eligazodni azon a kijelentésen, hogy a konkoly együtt nő a búzával. Jézus részletekbe menő magyarázatot ad. Ő maga veti a jó magot, a konkolyt az ellenség, az ördög szórja szét, mint általában a rossz megszemélyesítője. A jó mag az Isten országának fiai, vagyis akik elfogadják az ő evangéliumát. Mivel a föld az egész világ, a kérdés nem az, hogy miért vannak rosszak a világban, hanem az, hogy miért maradnak rosszak az Emberfia országában is, jóllehet ő jó magot vetett el. Az apostolok idején már tisztán látták, hogy magában az egyházban is megmarad a jók és a bűnösök kettőssége. A kérdés megoldása eszkatologikus: a végítélet fogja különválasztani a jókat és a rosszakat. Az ítélet végrehajtói az angyalok, s itt az ő szerepeltetésük Jézus uralmának is a kifejezése. A tüzes kemence eredetileg Dániel könyvében szerepel (3,6). Azokat vetették ide, akik nem imádták a király szobrát. Idővel a kárhozat képe lett belőle. A „sírás és fogcsikorgatás” képével már találkoztunk a 8,12-ben. Az „igazak ragyogása” is Dán 12,3-ban fordul elő. Dániel könyve apokaliptikus stílusa miatt közkedvelt volt a kereszténység körében. Nagy hatással volt a Jelenések könyvére is. „Atyjuk országa” az örök boldogságot jelenti, tehát különbözik az Emberfia országától. Ez utóbbi a földön megkezdett kegyelmi ország, az előbbi pedig annak a mennyei beteljesedése. Az „akinek füle van, hallja meg” felkiáltással is találkoztunk már. Itt is valószínűleg azt jelenti, hogy a hallgatók gondolkozzanak a példabeszéd mélyebb értelmén. A példabeszéd magyarázata azt mutatja, hogy az egyház kezdettől fogva nem tekintette magát a tökéletesek elkülönült közösségének. Isten megtűri országában a bűnösöket, ahogy a világban is megtűri általában a rosszat. Itt feltehetjük a kérdést, hogy miért intézkedett így? Mi az értelme annak, hogy a konkolyt ne tépjék ki, mert azzal együtt esetleg a búzát is kitépnék? Ha ismerjük Jézusnak a bűnösökhöz intézett felhívásait és az Atya irgalmáról szóló tanítását, akkor megkapjuk a kulcsot a magyarázathoz. A földi élet a megtérés, a tökéletesedés, a küzdelem időszaka. Az ember végső sorsa csak a halállal dől el. Addig állandóan változhat jó és rossz irányba. Akárhány bűnös ember később megtér, talán éppen a jók életének hatása alatt, s így az együttélésből jó származik. Már Szent Ágoston boncolgatta ezt a kérdést, és rámutatott arra, hogy a rossz emberek által okozott szenvedés vagy botrány olyan formában is be van állítva Isten tervébe, hogy az igazak a türelem és a szeretet gyakorlása révén még jobbak válnak. A jónak és a rossznak a küzdelme tehát megmarad. De eljön a végítélet, amikor mindenki elnyeri jutalmát vagy büntetését. A példabeszédben tehát nemcsak tanítás van, hanem felhívás is, hogy a hívők gyakorolják a türelmet, az irgalmasságot mindenkiel szemben, s ezzel járuljanak hozzá, hogy a konkolyból is búza legyen.

Jakubinyi György

Gyermek, szülő, nevelés (16.)

Bekapcsolt tévé, kikapcsolt gyermek?

Konkrét gondolatmenet

3. A televízióval mindig lehet vitatkozni. Mindennel lehet vitatkozni, azzal is, amit a tévéből prédikálnak! Vitatkozni és kritizálni nem azt jelenti, hogy eleve elutasítunk bizonyos dolgokat: egyszerűen azt jelenti, hogy nem fogadunk el mindent becsukott szemmel; azt jelenti, hogy az agyunkon átengedjük és megsűrjük azt, amit mutatnak nekünk, hogy megértsük és értékeljük a dolgokat, mielőtt elfogadjuk vagy elutasítjuk őket.

Beszélhetünk például így a gyermekkel: „Szerinted helyes, hogy az a szereplő így kihasználja az erejét? Igazságos, hogy a gyengébbet így elnyomják? Nem gondolod, hogy a reklámok azt üzenik, hogy boldogságot, fiatalságot és biztonságot árulnak, pedig csak sajtot, gyomorkeserűt és autót akarnak eladni? Nem gondolod, hogy az a nagy lendület, hogy megvegyük a fölösleges dolgokat, csak becsapás, mert arról nem beszél, hogy ezért milyen árat kell fizetni: sokkal több munkát, fáradságot, idegességet, nem marad idő a családra és a barátokra...”

Azok a szülők, akik így tesznek, azaz kritikusan beszélnek és beszélgetnek a műsorokról, fontos dolgot tesznek: védőgátat emelnek a gyermekben az égető lencse elé. Ez a védőgát sokkal hatékonyabb, mint például az úgynevezett fekete doboz, ami az Egyesült Államokból érkezett: egy olyan időmérő eszközről van szó, amit belehelyezünk a tévékészülékbe, egy bizonyos idő telte után kikapcsolja azt, és aznap nem is lehet többet bekapcsolni.

Ezek felületes megoldások; inkább neveléssel kellene ezeket a problémákat megoldani: rávezetéssel és meggyőződéssel. Inkább a gyermek elméjét vértesszük fel, mutassunk neki irányt és biztos pontokat az életben. Csak így fog tudni nem szolgaként, hanem emberként leülni a televízió elé. Sőt! Ha a szülők a fent leírt módon leülnek a gyermekekkel, és kritikus szemmel beszélgetnek a tévés programokról, akkor a gyermek globális fejlődését segítik: átadják neki a problémafelismerés képességét, a kutatás örömét, rászoktatják elméje használatára, megismertetik vele a beszélgetés örömét és stílusát, és megtanítják arra, hogy merje elmondani a véleményét.

Mindezt pedig, ne felejtjük el, a televízióknak köszönhetően, ami így veszélyes tárgyból – aminek első ránézésre gondoltuk – kiváló nevelési eszközzé válik. Mert igaz, hogy a televízió rokon értelmű a rombolással és a romlottsággal, de a neveléssel is. Tőlünk függ, hogy melyik rokon értelmű szót választjuk.

Kedves Tévé!

Hadd kezdjem azzal, hogy úgy tűnik, mintha egyenesen azért találtak volna ki, hogy az emberek vitatkozzanak miattad. Nem is vagy még olyan öreg, és mondtak már rólad mindent, amit csak el lehet képzelni.

„Te vagy az emberek megrontója: deformálsz az agyukat, butítod a gyermekeket, béklyóba kötöd a fantáziát, fékezed a kreativitást” – állítják egyesek.

„Nem igaz, válaszolják mások, ez mind csak rágalom: te csodákat tettél! Ablakot nyitottál a világra, felnyitottad a szemét azoknak, akik azelőtt nem láttak túl a házuk udvarán, szólásra nyitottál ajkakát, amelyek azelőtt nem beszéltek, szíveket indítottál meg, amelyek azelőtt nem is tudtak bizonyos dolgokról...”

„Ezek csupán divatos túlzások – vág vissza a másik társaság. – Lépjünk fel a tévé ellen! Nem helyes, hogy a televízió Te kioltod

az érzékenységet és megnöveked az agresszivitást; akik rád szoknak, azok csak a fotelt imádják, mert elpusztítod az akaratot; megfosztasz minket a szabadságunktól, és robotokká teszel.”

„Nem, ez nem becsületes beszéd: a televízió felgyorsítja a történelmet, tudásvágyat plántál belénk, új meg új gondolatokat szül...”

De hát ki is vagy te igazából? Mit teszel velünk? Miközben képeket osztogatsz, kiszívod az agyunkat? Lenullázod a kultúrát vagy megnöveked a tudást? Ösztönözöl vagy kábítasz? Ki vagy te? – Tudom én jól, hogy ki vagy! – Óriás vagy. Szelíd óriás: elég egy kis szerszám, hogy kivilágosodj és beszélj hozzánk, és elég ugyanaz a kis szerszám, hogy elsötétedj és hallgass.

Te az vagy, aminek én akarok. Ha pedig így van, akkor csak maradj! Maradj ott a komódon. Egy újabb szabadságot hoztál el nekem: a telenézés és a telekikapcsolás szabadságát!

A tévézés tízparancsolata

1. Leülök a tévé elé, és arra gondolok: „Nem vagyok szívacs, ami mindent magába szív. Nem úgy akarok tévézni, mint egy alattvaló, hanem mint egy ember.”
2. Keverni a borokat veszélyes dolog. Nem ugrálok ide-oda, csatornáról csatornára kapcsolgatva.
3. Nem csak tévével él az ember: lehet egy jót beszélgetni a család többi tagjával vagy a barátokkal, lehet játszani, sportolni is.
4. Jobb egyetlen szál igazi, élő, az illatos mezőn szedett virág, mint egy egész virágoskert a halott tévéképernyőn.
5. A televízióknak van egy bekapcsoló gombja, de van egy kikapcsoló is. Mindkettőről tudok, és nem vagyok szemetesláda. Megvan a magam méltósága.
6. Nehéz eset vagyok tévézésben: nem fogadom el a zsákamacsát. A testemmel belesüppedtem a fotelba, de az elmémet éberem akarom tartani.
7. Átgondoltan és jól szervezetten nézek tévét: előre kigondolom a programot. Nem összevissza, hanem megfontolás alapján akarom a gombokat nyomogatni.
8. Szabad vagyok a tévézésben is: nézem a tévét, de nem tapadok állandóan a képernyőre. Egy idő után kikapcsolom; tudom, hogy nézés közben jön meg az étvágy!
9. Jólnevelt tévéző vagyok: ahogy látogatók jönnek, azonnal kikapcsolom a készüléket.
10. Határozott tévéző vagyok: már többször írtam és telefonáltam a tévébe, hogy tanácsokat adjak és elmondjam a pozitív és negatív véleményemet.

Tévé és erőszak

A televízió és az erőszak kapcsolatát nem olyan egyszerű megfejteni. Van, aki azt mondja, hogy az erőszakos jelenetek levezetik a gyermekek agresszivitását, tehát hasznosak. Mások viszont, éppen ellenkezőleg, azt állítják, hogy ösztönzik az agresszivitást. Kinek higgyünk? Erről a témáról Marcello Marchesi a következő – igen találó – módon gondolkodik:

„Ha a moziban, amikor a reklám negyedórása alatt látunk egy üveg habosan gyöngyöző sört egy párás pohárban, amint oldalt lefolyik egy csepp hab, megkívánjuk a sört, akkor miért gondolják egyesek, hogy amikor később a filmben a legaprólékosabban kidolgozott erőszak- és szexjeleneteket látjuk, az viszont abban segít, hogy levezessük az agresszivitásunkat és az ösztöneinket?”

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Magaslatok filozófiája (2.)

Az eszmei tartalom az érzékelés által akkor kerül igazán közlésbe, ha a magasságok méreteik miatt valójában távolodnak, nem egyszer ijesztővé válnak. A megközelíthetlenség mindig izgatja a halandót; a magassági pont, amely a vággyal, nyugtalansággal azonosul a lélek tartományában. Szorongató léthelyzet ez, „időbeliségünkéből és végességünkéből eredő”. Végülis a Szent Ágoston által emlegetett hit-nyugtalanságról van szó, de bűnből is fakadhat, ami azt jelzi: „az idő nem semleges valami; a hit vagy a semlegesség minősíti.” A hegyek, halmok a több lét szimbólumai is, Isten titkának kifejezői. „Vannak olyan szellemek – írja Szabó Ferenc jezsuita –, akiknél a kételkedés nem a hit kialakítására való képtelenség, hanem a magasabb vagy mélyebb hitre való törekvés; szándék és akarat az állandó újjászületésre.” Rilke duinói elégiájában írja: „Marad talán egy fa a domboldalon / hogy naponta újra lássuk, / marad még a tegnapi út / s talán a megszokottság hűsége...” A látás érzékével körülvett hegy, halom a rilkei fa a domboldalon utak múlt emlékeiből – az említett megszokottság aranylemezzel borítva – a boldogság és megnyugvás vízióját keltheti, az öröm pillanatát göcsörtös pallókon, szakadékos életszakaszokon.

Erdőket járó vándorok jegyzetlapra, cetlire írhatnák a francia J. Mambrino tisztásának üzenetét: „minden ösvény elvész / az erdőből a lélek mélyig”. Kettős hiányt jelölhet az egyetlen mondat: önmagunk elvesztését, vagy valóban útirány tévesztést. Aki csak a jelen pillanatban él, egészen távol kerül önmagától, így sohasem nyugtalan. Az idő azonban nem pillanat, hanem folyamat, mint a futó patak szurdokok közt. Az emberi szellem sohasem „teljes jelenlét” önmaga számára, hanem egysége jelen- és távollétnek.

Kodály alpesi és mátrai éjszakák imádságait hallotta. Vagyis órák íhletét rögzítette hangokba, amíg nem pirkadt az égajl. A vén Kontinens titka a nagy hegyek ormain rejtőzik – megfeythetetlenül, hiába kelt át a bérceken elefántjaival Hannibál. A szerencse sosem Marsnak vagy a germán isteneknek kedvez. A mulandóságban hegyek érzik a legelső akaratot, elhagyatva, ezért gyönyörködten, s hogy megtudják a fák, vizek (lelkei a mindenségnek), tanú a csend – tavak rózsaszála alkonytűkörben, melyben Isten arcát érinti arcunk.

Az Alpok eljegyzettje a benső csendnek. A vigasztalhatatlan szomorúságnak és a teremtő magánynak, melyben mezők fehérségét testálja ránk a teremtés ártatlansága. Az encián szélkaszálta réten a tisztás kék postása éjszakának, toluló felhőknek. Egyre feljebb a hegyen váltakozik a flóra, a harsogón zöld fenyő megtörpül, szürkül. A magasság mintha bezárná kapuját, az alanti ajtaját hagyja nyitva. Csalogatóan kedvezőbb lent az élet. Meghalni hol könnyebb? Költő kérdése. Arra gondol-e: a szenvedést a magaslatok enyhítik, s elmerülni a Végtelenben egyetlen lebbenés?

Az imádság kö-komolyságával több elemi erőnél. Az Alpok zenésze: Mozart muzsikájával az „eget ostromolja”; egyenesen az égből jön. St. Gilgenben, az 1600 méter magas Zwölferhornspitzen az ő imádságát hallani. A sejtés a különös csodagyerekről a hegyek által kap bizonylatot. A környezet mintha hordozná az ajándékozás előjeleit; távolban a Dachstein-gleccser három méter méteres hó- és jégmezője. Rávilan a nap, és a csönd árkaiból fátylakat tépdés a fény. Ennyi szépség közt számít-e az életkor, az idő?

A mátrai faluszéli hajlékban cella-magányban, kék zsinórra rögzített lámpaégőnél tudós-szerzetes hajol a papír fölé: Itt a hegyen... / Első szavam a néma bámulat, / Az alázatos mámor: a csodán, / Hogy az útszéli csöpp üvegszilánknak / Engedtetett tükrözni a Napot, / Hogy aki nem is tudom biztosan még, / Vagyok-e hát, és mi az, hogy vagyok: / Tudom és érzem, élhetem a v a n - t, / A tudhatatlant, átérezhetlent.

A szélsőséges individualizmus korában hegyek, halmok, hegyi éjszakák és nappalok ugyanarra utalhatnak: megőrizni a szabadságot szeretetben, győtrelemben, hogy ne legyünk a sors alávetettjei.

hírek információk

A Gál Ferenc Egyetem oktatói is részt vettek a Green Entrepreneurship for Youth (GEFY) Erasmus+ projekt valenciai szakmai műhelyén. A július 3-án a Valenciai Egyetemen rendezett képzés a fenntarthatóság, a zöld vállalkozói szemlélet és a digitális oktatási megoldások témájára fókuszált. Az intézményt Thékes István és Simon Sándor képviselte. A nemzetközi együttműködés új szakmai tapasztalatokkal és kapcsolatokkal gazdagítja a Gál Ferenc Egyetem oktatási és kutatási tevékenységét.

Július 4-én tartották a Szeged-Csanádi Egyházmegye területén tevékenykedő plébániai karitászkéntesek szakmai képzését. A szociális-karitatív alaptreningen mintegy húsz fő vett részt, hogy bővítsék ismereteiket a karitászkéntes működéséről, támogatási lehetőségeiről. A képzést Besenczi Zsolt Gábor, a Pécsi Egyházmegyei Katolikus Karitászkéntes igazgatója tartotta. A képzés segítséget nyújt okénteseinknek a csoport működéséhez, kohéziójához.

A újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nyáresti kulturális programsorozatának következő előadására július 23-án, csütörtökön 19 órakor kerül sor a plébánia nagytermében. Az est témája: Hamvas püspök és a szovjet „felszabadítók” (1944–45). Az előadást Zombori István történész, nyugalmazott múzeumigazgató tartja.

Szeged-Alsóvároson a Havas Boldogasszony búcsú augusztus 1-jén, szombaton délután kezdődik. A vasárnap 9 órai szabadtéri szentmisét Martos Levente Balázs püspök celebrálja. A búcsú részletes programját a jövő heti számban ismertetjük.

A Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium és a Szegedi Dóm Látogatóközpont közös szervezésében megvalósuló „Barna hajnalok – Szentandrassy István festőművész vándorkiállítás” című tárlat augusztus 30-ig díjtanul megtekinthető a Látogatóközpontban. Szentandrassy István a kortárs magyar roma képzőművészet kiemelkedő alakja, Kossuth-díjas festőművész volt. Műveiben a roma kultúra, az emberi sorsok, valamint a spiritualitás és a hit kérdései egyaránt hangsúlyosan jelennek meg.

Véglegesült a Dóm Művészeti Szalon 2026/27-es évadának műsora. A nyolc előadásra szóló bérlet ára: 47.000 Ft/fő. Vásárlási szándék jelezhető a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címre írt levélben, telefonon a 20/330-5628 vagy a 20/220-7227 elérhetőségeken, vagy személyesen a Látogatóközpont jegypénztárában.

A magyar történelmi emlékponttá nyilvánított szegedi Alsóvárosi Ferences Templom és Kolostor megtekintésére vezetett túrák indulnak szombatonként 10 órától. Az 1503-ban épült komplexum Magyarország egyik legrégebbi, eredeti funkciójában fennmaradt egyházi épülete, amely jelentős történelmi eseményekhez is kapcsolódik. A helyszín a török hódoltság idején fontos szerepet játszott a keresztény közösségek fennmaradásában és a térség kulturális életében. Belépőjegyek felnőtteknek 1.500 Ft/fő, pedagógusok, diákok, nyugdíjasok, fogyatékkal élők számára 1 kísérővel, nagycsaládoknak 800 Ft/fő. Angol nyelvű épületbemutató esetén a belépő 1.500 Ft/fő. Csak készpénzes fizetés lehetséges. Bejelentkezés és információ a 20/473-4923 telefonszámon. További részletek olvashatók a www.szeged.ferencesek.hu webes oldalon.

Orgona és harsona különleges találkozása várja a közönséget augusztus 7-én 20 órától a Székesegyházban, ahol az OrgonaPont Fesztivál keretében Szotyori Nagy Gábor orgonaművész és Gyivicsán György harsonaművész ad közös koncertet. Az est műsorán a barokktól a francia romantikán át egészen a filmzenéig ívelő válogatás szerepel, többek között Alexandre Guilmant, César Franck, Liszt Ferenc és James Horner műveivel. A koncertre a belépőjegy 5.900 Ft, diákok és nyugdíjasok 10 százalékos kedvezménnyel válthatnak jegyet. Jegyek a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában, a Ticket Express jegyirodáiban, a koncert előtt a helyszínen, valamint online a Jegymester oldalán vásárolhatók meg.

A Magyar Labdarúgó Szövetség Csongrád-Csanád vármegyei igazgatósága és a Szent Miklós Plébánia együttműködésében megújult felsővárosi plébánia műfüves foci pályáját előre egyeztetve bárki kibérelheti 9.000 Ft/óra bérleti díjért. Érdeklődni a plébánia irodájában lehet.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató folyamatosan indít nevelőszülő képzéseket az ország különböző pontjain. A nevelőszülői élet iránt érdeklődők a szentagota.hu oldalon kaphatnak további tájékoztatást.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.